

Ὁ ΛΚΑΪΣ

ΤῶΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘῆΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 16 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Μέτῃν ἀρμόζουσα λαμπρότητα καί μέγαλό καιρό, ἐορτάσθησαν στή Νησιά τῆς Μητροπόλεως μας τά Ἅγια Θεοφάνεια. Σέ ὅλες τίς Ἐνορίες ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία καί ἡ τελετή τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.

ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Οἱ πολύ καλές καιρικές συνθηκες ἐπέτρεψαν νά κατέβει πολὺς κόσμος στό λιμάνι τῆς Πόθιας, γιά νά παρακολουθήσει τόν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων μέ τή ρίψη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στή

θάλασσα από τόν Μητροπολίτη κ. Παΐσιο, καί τό διαγωνισμό τών νέων στή βουτιά γιά τήν άνεύρεση τοῦ σταυροῦ, πού φέτος ἔφερε ὡς ἔπαθλο ἓνα χρυσό σταυρό μέ ἄλυσίδα, προ-σφορά τοῦ Μητροπολίτη.

Ὁ ἁγιασμός τών ὑδάτων ἦταν ἡ καταληκτι-κή πράξη τῆς τελετῆς τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ πού τελέστηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, σίς 10:30, χοροστα-τοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Παΐσιου.

Τή μεγάλη αὐτή ἑορταστική ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐμπλουτισμένης μέ δρώμενα καί σύμβολα τῆς μακραίωνης ἑλληνορθόδοξης πα-ράδοσης, λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους οἱ τοπικές ἀρχές, μεταξύ τών ὁποίων ὁ δήμαρχος κ. Δ. Διακομιχάλης, οἱ ἀντιδήμαρχοι κ.κ. Ἡλ. Τσέρος, καί Σεμ. Ψαρομπά, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημ. Σ/λίου κ. Ν. Γαβαλάς, ὁ βουλευτής (ὀρκί-ζεται ἐντός τών ἡμερῶν) κ. Γ. Κασάρας, ὁ Κα-λύμνιος βουλευτής Καναδά κ. Γ. Κάννης, ὁ πρῶ-ην ὑπουργός (ΝΔ) κ. Ἄρ. Παυλίδης, οἱ περιφ. Σ/λοι κ.κ. Δημ. Μαραγκός καί Σταυλός κ.ἄ.

Μετά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἡ μεγα-

λοπρεπῆς πομπή ἐκκλησιάσματος καί ἐπισή-μων, μέ ἐπικεφαλῆς τό μητροπολίτη, συμπα-ραστατούμενο ἀπό ἀκολουθία ἱερέων καί χορό ἱεροψαλτῶν, μέ τά ἐξαπτέρυγα νά προπορευ-ονται, κατευθύνθηκαν πρὸς τόν κεντρικό λι-μενοβραχίονα, μέ τή συνοδεία δυό στοιχῶν τμήματος προσκόπων καί ὑπό τούς ἤχους τῆς Δημοτικῆς Φιλαρμονικῆς.

Στήν ἀρχή τοῦ λιμενοβραχίονα, μπροστά ἀπό τό Ἱερῶ, ὁ μητροπολίτης ἀνέγνωσε ἀπό ἐξέδρα καί μικροφώνου τό εὐαγγέλιο, γιά νά προχωρήσει στή συνέχεια πρὸς τό ἐσωτερικό τοῦ λιμενοβραχίονα, ὅπου τόν περίμενε ἰδιωτι-κό σκάφος, τοῦ κ. Γιάννη Νομικάριου (ἐπιτρό-που τοῦ Χριστοῦ), γιά νά τόν φέρει, μαζί μέ τόν κ. δήμαρχο καί μικρό ἀριθμό συνεπιβατῶν, περίπου 20 μέτρα μακρύτερα καί ἀπέναντι ἀπό τό σφουγγαράδικο καΐκι, ὅπου ἡ ὁμάδα τών νεαρῶν βουτηχτάδων περίμενε ἀνέτοιμη στήν κουπαστή τῆς μεγάλης στιγμῆ - ἡ συμμετο-χή ἐπιτρεπόταν μόνο σέ νέους 18-22 ἐτῶν, μέ ἀπόφαση τῆς Ἱ. Μητρόπολης.

Μέ τό «Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτίζομένου σου, Κύριε...» ὁ Μητροπολίτης ἔρριψε τό σταυρό στή θάλασσα, βούτηξαν μέ ὀρμή οἱ νεαροί καί τυχερός τῆς χρονιάς ἀναδείχτηκε ὁ νέος Καλύ-μνιος πλοίαρχος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κ. Ρα-φαήλ Πετρίδης.

Ὁ νεαρός ἀνέβηκε στό σκάφος γιά τά συγ-

ΟΛΚΑΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν Ἱ.Μ. Λέρου, Καλύμνου καί Ἀστυπалаίας

Ἰδιοκτήτης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παΐσιος

Ἐπί τῆς ὕλης: Ὁμάδα Ἱερέων καί λαϊκῶν

Ἱστοσελίδα: www.im-leka.gr **Email:** imkalymnou@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnou>

Ἐκδοτική Παραγωγή: **ΣΑΪΤΗ** τηλ. 210-34.76.090

χαρητήρια καί τήν εὐλογία τοῦ Μητροπολίτη, ἐνῶ ὁ δήμαρχος κ. Διακομιχάλης τοῦ φόρεσε τό χρυσοῦ σταυρό τῆς νίκης του - σέ ὄλους τούς νέους πού συμμετείχαν ἡ Μητρόπολη ἔδωσε ἀναμνηστικά διπλώματα.

Μετά τόν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων ἡ πομπή ἐπέστρεψε στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό γιά τήν Ἀπόλυση τῆς μεγάλης αὐτῆς χριστιανικῆς ἑορτῆς.

ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Στίς 10:00 τό πρωΐ προσῆλθαν οἱ Ἀρχές στόν Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί στίς 10:30 ἐκκίνησε ἡ πομπή διά τόν λιμένα τῆς Ἁγίας Μαρίνης.

Τῆς πομπῆς προηγέτο ἡ Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Λέρου καί ἀκολουθοῦσαν τά Ἱερά Ἐξαπτέρυγα, τά λάβαρα, οἱ Ἱεροψάλτες, ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ Ἱερός Κλῆρος, ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, πού ἔφεραν ναῦτες τῆς Ναυτικῆς Βάσεως, καί ἀκολουθοῦσαν οἱ Ἀρχές καί πλῆθος κόσμου. Τήν πομπή πλαισιώναν ἀγγήματα τοῦ Στρατοῦ καί τοῦ Ναυτικοῦ.

Οἱ πολύ καλές καιρικῆς συνθήκες βοήθησαν ὥστε τό λιμάνι τῆς Ἁγίας Μαρίνας νά εἶναι κατάμεστο ἀπό κόσμο. Πάνω σέ εἰδική ἐξέδρα οἱ ἱερεῖς μας ἐτέλεσαν τόν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων.

Τόν Τίμιο Σταυρό ἀνέσυρε ὁ κ. Βασίλης Ντεληγιώργης, κάτοικος Βρομολίθου, στόν ὁποῖο ἔδωρήθη χρυσοῦς ἐπιστήθιος σταυρός, μέ τή φροντίδα ἐφέτος τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίας Μαρίνας καί τήν εὐγενική προσφορά τοῦ καταστήματος κοσμημάτων Ἐμμανουήλ Ρούσου.

Ἡ τελετή τῆς καταδύσεως τελέσθηκε καί στίς ὑπόλοιπες Ἐνορίες τῆς Λέρου.

Ἐπιμέλεια-Φωτογραφίες: Διάκονος Γεώργιος Θεοδωρίδης, Γεώργιος Ἱ. Χρυσούλης, Γραμματεῦς Ἱ. Μητροπόλεως, Ἐφημερίδα «Ἀργώ τῆς Καλύμνου».

ΙΣΙΔΩΡΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΡΟΥ «Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ»

Μέγαν έπιτυχία πραγματοποιήθηκε στό κινηματοθέατρο του Δήμου Λέρου στο Λακκί, τήν Τετάρτη 22 Δεκεμβρίου στίς 5 τό απόγευμα, έκδήλωση πού διοργάνωσε τό Ίσιδώρειο Έκκλησιαστικό Γηροκομείο Λέρου, έπ' ευκαιρία τών 50 χρόνων λειτουργίας καί προσφοράς του στήν Λεριακή κοινωνία, μέ τήν συμμετοχή τής Σχολής Βυζαντινής Μουσικής παραρτήματος Λέρου τής Ίερας Μητροπόλεως, καθώς καί τής σχολής μουσικής Έλευθερίου Χατζηλάρη.

Η έκδήλωση έτελέσθη υπό τήν αιγίδα τής Ίερας Μητροπόλεως καί σκοπό είχε μία άναδρομή στό παρελθόν, από τό 1960 έως σήμερα, από τότε δηλαδή πού ο άείμνηστος Μητροπολίτης Λέρου Ίσιδωρος Ίδρυσε τό Ίσιδώρειο Έκκλησιαστικό Γηροκομείο Λέρου καί τήν εξέλιξή του μέχρι σήμερα.

γέντες δημοτικοί σύμβουλοι, οί γέροντες του Ίδρυματος καί πολύς κόσμος.

Τήν γενική παρουσίαση τής έκδήλωσης είχε η κα Άννα Έλένη.

Η έκδήλωση ξεκίνησε μέ τήν χορωδία τής Σχολής Βυζαντινής Μουσικής Λέρου, μέ τροπάρια τών Χριστουγέννων («Χριστός γεννάται δοξάσατε...», «Η Παρθένοσ σήμερα...», «Έπεσκεψατο ήμάς...», «Η Γέννησή σου Χριστέ ο Θεός ήμών...»).

Κατά τήν έκδήλωση παρέστησαν ο Μητροπολίτης μας κ. Παΐσιος, ο Ίερός Κληρός, ο νεοεκλεγείς δήμαρχος Λέρου κ. Μιχ. Κόλιας, αρκετοί νεοεκλε-

Άμέσως μετά ο Διευθυντής του Ίδρύματος ἄρχιμ. Στέφανος Κατῆς ὁμίλησε λέγοντας τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Μέγας Βασίλειος στήν 8η ὁμιλία του στήν “Ἐξαήμερο”, συμβουλεύει τούς νέους νά τιμοῦν καί νά σέβονται τούς γεροντότερους, μεταφέροντάς τους μιά εἰκόνα ἀπό τή φύση καί μάλιστα ἀπό τό ζωικό βασίλειο, ἀπό τή ζωή τῶν πελαργῶν. Λέγει ὁ Μέγας αὐτός Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας ὅτι “ὅταν ὁ γέρος πελαργός χάσει τὰ φτερά του, τόν περιτριγυρίζουν οἱ νεώτεροι πελαργοί καί τόν θάλπουν μέ τὰ δικά τους φτερά καί ὄχι μόνο τόν τρέφουν ἄφθονα καί πλούσια, ἀλλά ὅταν ἀκόμη θελήσει νά πετάξει, τόν βοηθοῦν ὅσο εἶναι δυνατόν, πετώντας δίπλα του μέ μιά καταπληκτική στοργή καί ἀγάπη”.

Αὐτό –συνεχίζει ὁ Μέγας Βασίλειος– προξενεῖ σέ ὄλους μεγάλη ἐντύπωση καί γι’ αὐτό τήν ἀναπόδοση τῶν εὐεργεσιῶν, ὅπως συμβαίνει στούς πελαργούς τήν ὀνομάζουν μερικοί «ἀντιπελάργωση».

Τό ἠθικό καί πνευματικό συμπέρασμα αὐτῆς τῆς ἐνέργειας τῶν πελαργῶν εἶναι σαφές καί ὁ Ἅγιος Βασίλειος καταλήγει: “Ἡ δὲ περὶ τούς γηράσαντας τῶν πελαργῶν πρόνοια ἐξήρκει τούς παῖδας ἡμῶν, εἰ προσέχειν ἐβούλοντο, φιλοπάτορας καταστήσαι». Δηλαδή, ἡ φροντίδα γιά τούς πελαργούς πού γέρασαν, θά ἦταν ἀρκετή ὡς παράδειγμα γιά τούς νεότερους γιά νά τούς καταστήσει ἱκανούς νά σέβονται τούς γονεῖς τους μά καί τούς γεροντότερους γενικότερα.

Ἐνα βασικό κριτήριο ὥστε μιά κοινωνία νά θεωρεῖται πολιτισμένη εἶναι κατά πόσο αὐτή ἐνδιαφέρεται καί μεριμνᾷ γιά τὰ ἄτομα τῆς Τρίτης ἡλικίας.

Πῶς ἀναπτύσσει ἐκείνους τούς μηχανισμούς καί ὀργανώνει τίς ἀπαραίτητες δομές, οἱ ὁποῖες θά μπορούν νά παρέχουν στούς γέροντες καί τίς γερόντισσες μιά ζωή ἄνετη, ἀξιοπρεπῆ καί ἀνέφελη καί θά τούς κάνει νά νοιώθουν σιγουριά καί ἀσφάλεια.

Τὰ ἄτομα τῆς Τρίτης ἡλικίας εἶναι τό ζωντανό κεφάλαιο μιᾶς κοινωνίας, οἱ ζωντανές βιβλιοθηκῆς τῆς, τό ὁποῖο κεφάλαιο ὀφείλει νά ἀξιοποιεῖ ἀνάλογα κάθε κοινωνία ὥστε νά πορευέται καί νά ἐξελίσσεται μέ ἐπιτυχία.

Εἶναι φορεῖς τῆς παραδόσεως, τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, τῆς ἀγάπης πρὸς τή πατρίδα, τῆς θρησκείας, τῶν ἠθῶν καί ἐθίμων πού παραδίδονται ἀπό γενεά

σέ γενεά. Μέ τούς κόπους, τίς θυσίες καί τίς στερήσεις τῶν ἀτόμων τῆς παλαιότερης γενεᾶς ἀνδρώνεται, σταδιοδρομεῖ καί διαπρέπει ἡ κάθε νεότερη.

Μέσα στά πλαίσια τῆς πρόνοιας τῆς κοινωνίας γιά τίς ἀνάγκες τῶν ἀτόμων τῆς Τρίτης ἡλικίας ἐντάσσονται καί τὰ κοινωφελῆ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦν τούς γέροντες, ὅταν ἐκείνοι τό ἐπιθυμοῦν ἢ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

Στήν Ἑλληνική κοινωνία καί γιά τὰ δεδομένα τῆς Ἑλληνικῆς κουλτούρας μέ τίς στενές οικογενειακές σχέσεις, καί τήν συνύπαρξη πολλῶν γενεῶν κάτω ἀπό τήν ἴδια στέγη, ἡ εἴσοδος σέ ἓνα οἶκο εὐγυρίας ἐνός γηραιοῦ μέλους τῆς οἰκογένειας δέν ἦταν ἰδιαίτερα συχνό φαινόμενο παλαιότερα, σέ ὀρισμένες δέ τοπικές κοινωνίες ἀποτελοῦσε καί ὄνειδος γιά τήν ὑπόλοιπη οἰκογένεια.

Ὅμως τὰ κοινωνικά δεδομένα ἔχουν ἀλλάξει καί πλέον πάρα πολλά ἄτομα τῆς τρίτης ἡλικίας βρίσκουν καταφύγιο στά κοινωφελῆ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα φυσικά δέν μπορούν νά καλύψουν ἀπόλυτα τήν ἔλλειψη τῶν προσφιλῶν προσώπων, μπορούν ὅμως νά προσφέρουν μιά ἀξιοπρεπῆ διαβίωση καί ἓνα περιβάλλον ἀγάπης καί θαλπωρῆς.

Ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζοντας τόν κάθε ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα Θεοῦ περιέβαλλε πάντοτε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη, φροντίδα καί σεβασμό τούς ἡλικιωμένους, πολλῶ δέ μᾶλλον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν ἀνάγκη τῆς προστασίας τῆς.

Ἐτσι ἀπό τούς πρώτους χριστιανικούς χρόνους ἀνέπτυξε τό θεσμό τῶν γηροκομείων μέσα στό πλῆθος τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς, πρακτική πού συνεχίζεται ἕως σήμερα σέ σημεῖο πού ὅταν μιλάμε γιά κάποιον φιλανθρωπικό ἴδρυμα νά θεωροῦμε δεδομένο ὅτι αὐτό ἀνήκει στήν Ἐκκλησία, ἀσκώντας ἀθόρυβα καί μέ συνέπεια τό κοινωνικό τῆς ἔργο στόν τομέα αὐτό, περιθάλποντας τούς ἀναξιοπαθοῦντες, δίνοντας χρῶμα στή μονότονη ζωή τους, συντροφεύοντας τή μοναξιά ὅσων ἔχουν μείνει μόνοι καί ἀπαλύνοντας τόν πόνο πού αὐτή προκαλεῖ, διότι ὅπως λέει ἓνα παλιό λαϊκό ἄσμα “ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζοῦν μονάχοι ὅπως τοῦ πελάγου οἱ βράχοι” καί ἔρχεται ἡ Ἐκκλησία νά γίνει ὁ κυματοθραύστης καί νά τούς προστατεύσει ὄχι ἀπλῶς θεραπεύοντας τίς ὁποῖες

κοινωνικές τους ανάγκες αλλά διακονώντας την αγάπη του Χριστού.

Ίσως κάποιες ανάλογες σκέψεις νά είχε στο μυαλό του ο μακαριστός Μητροπολίτης Λέρου Καλύμνου & Άστυπалаίας κυρός Ίσίδωρος όταν την 1η Αύγουστου 1960, σέ καιρούς δύσκολους καί δίσεκτους, υπέγραφε τή Μητροπολιτική πράξη ίδρύσεως του Γηροκομείου τής Λέρου, θέλοντας μέ τόν τρόπο αυτό νά θεραπεύσει τή δημιουργηθείσα τότε ανάγκη καί νά καλύψει τό κενό πού άφηνε η Κρατική πρόνοια στον τομέα αυτό. Ίδρύθηκε μέ τήν επωνυμία Έκκλησιαστικό Γηροκομείο Παναγίας Κάστρου, τό όποιο διοικείτο από 5μελή επιτροπή.

Έτσι στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο εκτός του Μητροπολίτου συμμετείχαν ο π. Βενιαμίν Κανταρτζής καί οι συμπολίτες μας Γοργίας Ευάγγελος καί Καστρονής Φώτιος, μετά δυο μήνες δέ προστέθηκαν, ο τέως Γυμνασιάρχης Ζαΐρης Νομικός καί ο Έμμανουήλ Σταύρος.

Τό πρώτο γηροκομείο του νησιού στεγάσθηκε σέ κτίριο ιδιοκτησίας της Μαρίας Παπαμιχαήλ πού αγοράσθηκε από τήν Μητρόπολη έναντι του ποσού των 50.000 δρχ., στην περιοχή Αγία Παρασκευή

του Πλατάνου καί οι πόροι για τή συντήρησή του προέρχονταν από τά έσοδα όλων των έξωκκλησιών του νησιού, από τους δίσκους των ένοριακών ναών καί από έράνους καί δωρεές, ενώ τήν όλη προσπάθεια βοήθησε καί ο Δήμος τής Λέρου μέ τό τότε Δήμαρχο Μιχαήλ Καρανικόλα.

Συνάμα προσελήφθη τό ανάλογο προσωπικό (κάποιοι εξ αυτών άμισθί) για τις ανάγκες των τροφίμων καί όρίσθηκε ως πρώτη διευθύνουσα του ιδρύματος η Δέσποινα Σκουμπουρδή.

Θά ήταν παράλειψη εάν δέν αναφέρουμε τήν Άννα Σούλου, η όποία υπήρξε πρωτογάρτης αυτής τής προσπάθειας προσφέροντας τήν οίκοσκευή της καί τό ρουχισμό του σπιτιού της για νά καλύψει τις ανάγκες του ιδρύματος, ενώ η ίδια προσέφερε άμισθί τις υπηρεσίες της αρχικά ως μαγείρισσα καί άργότερα ως διευθύνουσα.

Στό πρακτικό τής 5ης Νοεμβρίου 1967 διαβάζουμε για τή συζήτηση πού έλαβε χώρα μεταξύ των μελών του συμβουλίου καί άφορούσε τή μεταστέγαση του γηροκομείου στο κτίριο του Πατριαρχείου άφου πρώτα αυτό επισκευαζόταν, κάτι τό όποιο τελικά δέν έγινε. Όμως η ανάγκη για ένα νέο κτίριο μέ σύγχρονες προδιαγραφές καί μέ δυνατότητα φιλοξενίας περισσότερων τροφίμων είχε ήδη δημιουργηθεί.

Άργότερα τό 1974 καί συγκεκριμένα στις 2 Μαΐου πραγματοποιήθηκε μιá συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στην όποία εκτός των τακτικών μελών έλαβαν μέρος ο Δήμαρχος Λέρου Μιχαήλ Καρανικόλας, ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Ίωάννης Συριδάκης καί ο εξ Άμερικης συμπατριώτης μας Ίωάννης Άγγέλου, ο όποιος εξέφρασε τήν επιθυμία νά βοηθήσει στην άποπεράτωση του νέου κτιρίου του Γηροκομείου, τό όποιο ήδη είχε ξεκινήσει, στο Λακκί.

Για τό σκοπό μάλιστα αυτό προσέφερε τό σημαντικό για τότε ποσό των 5.600 δολαρίων καί τό Ίδρυμα εις ένδειξη ευγνωμοσύνης όνόμασε τόν 2ο όροφο του νεοανεγερθέντος γηροκομείου «Πτέρυγα Ίωάννου Άγγέλου».

Για νά ολοκληρωθούν όμως οι εργασίες χρειάστηκαν πολύ περισσότερα χρήματα, τά όποια

έκτός τῶν ἄλλων πόρων ἐξασφαλίστηκαν ἀφ' ἑνός μὲν ἀπὸ τὴν πώληση ἀγροτεμαχίων καὶ οἰκοπέδων τὰ ὁποῖα ἀνήκαν σὴ Μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Κάστρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὴν πώληση τοῦ ἴδιου τοῦ παλαιοῦ Γηροκομείου στὸν Πλάτανο.

Οἱ ἐργασίες ὁλοκληρώθηκαν καὶ ἡ μεταστέγαση στὸ νεότευκτο κτίριο τοῦ Λακκιοῦ πραγματοποιήθηκε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1978.

Τὸ νέο γηροκομεῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἰσόγειο, ἓνα παλαιὸ Ἰταλικὸ παγοποιεῖο, τὸ ὁποῖο ἀνακατασκευάστηκε καὶ ἀπὸ 2 ὀρόφους 18 δωματίων μετὰ λουτροῦ ὁ καθένας καὶ πολλοὺς βοηθητικούς χώρους πού ὑπερκάλυπταν τὶς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς.

Τὸ 1982 ἡ ὀνομασία τοῦ ἰδρύματος συμπληρώνεται πρὸς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Ἰσιδώρου καὶ ἔκτοτε πιτλοφορεῖται «Ἰσιδώρειο Γηροκομεῖο “Ἡ Παναγία τοῦ Κάστρου”».

“Ὅλα τὰ χρόνια πού πέρασαν μετὰ τὴν μεταστέγαση τοῦ Γηροκομείου στὸ κτίριο τοῦ Λακκιοῦ, ἐπὶ ἀρχιερατείας τῶν μακαριστῶν Μητροπολιτῶν Ἰσιδώρου καὶ Νεκταρίου, κατὰ τὴ θητεία ὄλων τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Διευθυντῶν, τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀνθίμου, τοῦ π. Νικοδήμου καὶ τοῦ π. Δημητρίου εἶναι φυσικὸ ὅτι ἔγιναν πάρα πολλές ἐπιδιορθώσεις καὶ παρεμβάσεις καὶ ἀνακατασκευές τῶν χώρων ἀνάλογα μὲ τὶς ἐκάστοτε ἀνάγκες καὶ ὅλοι προσέφεραν τὸ χρόνο τους καὶ τὸν κόπο τους καὶ ἀγωνίσθηκαν καὶ ἀγχώθηκαν ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουν πάντα ὅσα ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν καλὴ διαβίωση τῶν τροφίμων.

Γι' αὐτὸ τους τὸν ἀγῶνα, ὥστε τὸ Ἰδρυμα νὰ λειτουργεῖ πάντα ἀψογα καὶ νὰ φτάσει νὰ παραδοθεῖ σέ μᾶς σέ ἄριστη κατάσταση, τοὺς εἴμαστε εὐγνώμονες.

Ὁ νῦν Μητροπολίτης μας κ.κ. Παῖσιος ἀγαπᾷ ἰδιαίτερα τὰ ἴδρυμά μας καὶ αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὶς συχνότατες ἐπισκέψεις του σέ αὐτὸ καὶ τῆς ἐπαφῆς πού διατηρεῖ μὲ τοὺς τροφίμους μας, οἱ

ὁποῖοι τὸν βλέπουν σάν πατέρα, σάν ἀδερφό, σάν φίλο.

Στὰ 5 χρόνια τῆς ἀρχιερατείας του καὶ μὲ τὴ συμπαράσταση τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο π. Νικόδημο Φωκᾶ, τὸν ἱατρὸ κ. Ζαῖρη Ἐμμανουήλ, τὴν κ. Γκαργκιούλου Καλλιόπη καὶ ἓνα τρόφιμο τοῦ ἰδρύματος ἔγιναν τὰ ἑξῆς:

- ♦ προμηθεύθηκε τὸ ἴδρυμα ἀπαραίτητο ἐξοπλισμὸ, ὅπως π.χ. τὸ γερανὸ ἀνύψωσης γιὰ τὴν καλύτερη καὶ ἀσφαλέστερη νοσηλεία τῶν κατακοίτων τροφίμων,

- ♦ ἐγκαταστάθηκε νέα ὑδραυλικὴ ἐγκατάσταση καλοριφέρ μὲ αὐτόνομο λέβητα μόνον γιὰ τὸ 2ο ὄροφο γιὰ καλύτερη ἀπόδοση,

- ♦ ἀντικαταστάθηκαν τὰ κάγκελα τοῦ 2ου ὀρόφου τὰ ὁποῖα λόγῳ παλαιότητας ἦταν σαθρά,

- ♦ ἀνακαινίσθηκαν 5 δωματῖα καὶ τὰ ἀντίστοιχα λουτρά τους τοῦ 2ου ὀρόφου, τὰ ὁποῖα λόγῳ παλαιότητας ἦταν ἀκατάλληλα,

- ♦ μὲ τὴν οἰκονομικὴ στήριξη τῶν κ. Ἐμμανουήλ καὶ Εὐαγγέλου Ἀσβεστά οἰκοδομήθηκε τὸ ἀπαραίτητο φρεάτιο καὶ ἐγκαταστάθηκε ἀνελκυστήρας 6 ἀτόμων, ἓνα ἔργο τὸ ὁποῖο ἄλλαξε ριζικὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ ἔδωσε νέα προοπτικὴ,

- ♦ ἐλαιοχρωματίστηκε ἐσωτερικὰ ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα,

- ♦ τὸ 2009 σάν σήμερα ὁ Μητροπολίτης μας λειτουργεῖ γιὰ πρώτη φορά ἐνῶ τὴν προηγούμενη ἡμέρα εἶχε τελεσεῖ τὰ θυρανοίξια στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἰδρύματος πού εἶναι ἀφιερωμένο σὶς Ἁγίες Ἀναστασία τῆ Ρωμαία καὶ Ἀναστασία τῆ Φαρμακο-

λύτρια, τό όποιο διαμορφώθηκε στόν Ιο όροφο καί δημιουργήθηκε έτσι ένας χώρος προσευχής καί λατρείας του Τριαδικού Θεού πού έλειπε,

- ♦ τοποθετήθηκαν 5 ήλιακοί θερμοσίφωνες καί συνδέθηκε μέ αυτούς όλοκληρο τό κτίριο ώστε νά επιτυγχάνεται ή μεγαλύτερη δυνατή οίκονομία ηλεκτρικού ρεύματος, άφ' ενός μέν γιά λόγους οίκονομίας χρημάτων καί άφ' έτέρου δέ γιά νά συμβάλλει καί τό ίδρυμα σήν προστασία του περιβάλλοντος,

- ♦ πρό όλίγου καιρού όλοκληρώθηκαν οί έργασίες έξωτερικά του κτιρίου μέ τήν άντικατάσταση του μεγαλύτερου μέρους των επιχρισμάτων καί τόν έλαιοχρωματισμό καί ύδροχρωματισμό του ιδρύματος καί πολλές άλλες μικρότερες παρεμβάσεις.

Τά τελευταία 5 χρόνια ή επιδότηση της Νομαρχίας σταμάτησε νά δίδεται καί οί εργασίες πού προανέφερα έγιναν αποκλειστικά από ίδιους πόρους του ιδρύματος ή από πόρους της Μητροπόλεως.

Η παρούσα οικονομική κρίση πού ταλανίζει τή χώρα τόν τελευταίο καιρό δέν άφησε άνεπηρέαστο τό ίδρυμά μας, τό όποιο πλέον αντιμετώπιζει σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα καί παρ' όλα αυτά θά πρέπει νά συνεχίσει νά καλύπτει τόσο τις τρέχουσες ανάγκες των τροφίμων όσο καί τή συντήρηση ενός κτιρίου 35 έτών μέ πάρα πολλές απαιτήσεις μέ μοναδικούς πόρους τήν είσπραξη των τροφείων καί τήν οικονομική ενίσχυση της Μητροπόλεως, ή όποία μέ τις μικρές οικονομικές της δυνατότητες σέκεται πάντοτε άρωγός, άρκει ένδεικτικά νά σās αναφέρω ότι μόνο γιά τούς μισθούς καί τις ασφαλιστικές εισφορές των υπαλλήλων δαπανώνται περί τις 7.500 χιλιάδες ευρώ μηνιαίως.

Έάν ή Λεριακή κοινωνία δέν ενεργοποιήσει τά φιλόνηρωπα αισθήματά της καί δέν προστρέξει νά τό σπηρίξει τότε θά μου επιτρέψετε νά πώ, άκόμη κι εάν αυτό φανεί κοινότυπο, ότι τό μέλλον του Ιδρύματος προβάλλει ζοφερό.

Θά ήταν παράλειψη όμως εάν δέν αναφέρουμε τό χρέος καί τήν όφειλή εύχαριστιών στό Ίδρυμα Αγγέλου, τούς Έκπαιδευτικούς καί τά παιδιά των σχολείων μας, τήν Ένωσή των Άπανταχού Λεριών καί τά κατά καιρούς Διοικητικά της Συμβούλια, τό ζαχαροπλαστείο Δ. Καρανικόλα, τό ΚΟΙΣΠΕ, τό Σούπερ Μάρκετ Φ. Κοντογιώργη, πού σταθερά βρί-

σκονται στό πλευρό του Ιδρύματος, τό άρτοποιείο του Μικέ Ταχλιαμπούρη πού καθημερινά προσφέρει δωρεάν στό ίδρυμα τό ψωμί πού χρειάζεται καί όλους τούς επώνυμους καί άώνυμους δωρητές γιά τις προσφορές τους.

Όλα αυτά τά χρόνια υπηρέτησαν στό Ίδρυμα καί προσέφεραν τις υπηρεσίες τους ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου οί Έρεϊς Αρχιμ. Σάββας Χατζηδάκης καί π. Νικόλαος Παραδείσης ως άρχιερατικοί Έπίτροποι του νησιού καί πολλοί συμπολίτες μας, ένδεικτικά αναφέρουμε τούς Κόλλια Εύθύμιο, Γεώργιο Μακρή, Ίωάννη Συριδάκη, Κων/νο Τσαλίκη, Άναστάσιο Χαρινό, Δημ. Ζωγράφο, Πέτρο Εικοσάρη, Ίωάννη Κουτσανέλλο, Γεώργιο Σφαέλο, Έμμ. Πιταροκοίλη, κ.ά.

Από τή θέση του Διευθυντού υπηρέτησαν τό Ίδρυμα από τό 1960-1967 ό π. Βενιαμίν Κανταρτζής, από τό 1967-1994 ό μακαριστός π. Άνθιμος Ρήγας, από τό 1994-1995 ό Αρχιερατικός Έπίτροπος του νησιού μας π. Νικόδημος Φωκάς, από τό 1995-2006 ό π. Δημήτριος Μπίλλης καί από τό 2006 καί έντεϋθεν ό όμιλών.

Επίσης θά πρέπει νά αναφερθούμε σέ όλες αυτές τις κυρίες καί κάποιους κυρίους, οί όποιοι εργάστηκαν κατά καιρούς ως υπάλληλοι ή προσέφεραν άφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους στό ίδρυμα, σέ μία δουλειά, ή όποία, πιστέψτε με, δέν είναι καθόλου εύκολη, ή όποία απαιτεί πολλή ύπομονή, γερά νεύρα, πολλή αυταπάρνηση καί ταπεινώση, μακροθυμία μά κυρίως άγάπη γιά τόν συνάνθρωπο.

Διότι εκτός από τις τυπικές εργασίες καθαριότητος καί ύγιεινης οί υπάλληλοι θά πρέπει συνάμα νά είναι Κοινωνικοί Λειτουργοί καί Ψυχολόγοι, νά είναι τά πρόσωπα εκείνα τά όποία μέσω της καθημερινής επαφής τους μέ τούς τροφίμους θά καλύπτουν, στό μέτρο του δυνατού, τήν έλλειψη των συγγενικών τους προσώπων καί θά τούς προσφέρουν ένα χαμόγελο, ένα χάδι στοργής.

Γιά όλες αυτές τις υπηρεσίες τους τις όποίες προσέφεραν στό Ίδρυμά μας καί καί' επέκταση σήν κοινωνία της Λέρου θά πρέπει νά τους εύχαριστήσουμε ιδιαίτερα.

➔ **50 χρόνια** Ίσιδωρείου Γηροκομείου «Η Παναγία του Κάστρου»

➔ **50 χρόνια** παρουσίας στα κοινωνικά δρώμενα του νησιού

➔ **50 χρόνια** προσφοράς ανιδιοτελούς αγάπης

➔ **50 χρόνια** γεμάτα στιγμές των δικών μας ανθρώπων που φιλοξενήθηκαν σε αυτό.

Προσευχόμαστε και εύχόμαστε με τή Χάρη του Τριαδικού Θεού, τις πρεσβείες της εφόρου του νησιού μας, της Παναγίας του Κάστρου και τή δική σας συμπαράσταση, που τώρα πιά είναι απαραίτητο να πραγματώνεται με τήν προσφορά γευμάτων μνήμης προσφιλών προσώπων, ρουχισμού, εξοπλισμού και χορηγιών, τό Ίδρυμά μας να συνεχίσει να υπάρχει και να άπενίξει με άισιοδοξία τό μέλλον και τή 2η πεντηκονταετία που άνοίγεται μπροστά του.

Συγχωρέστε με εάν σās κούρασα!!! Σās εύχαριστώ».

Κατόπιν, με τήν έπιμέλεια του Γραμματέως τής Ίερας Μητροπόλεως κ. Γ. Χρυσούλη και τής κας Άννας Έλένη, έγινε μία ιστορική άναδρομή με τήν παρουσίαση σπάνιων φωτογραφιών μέσω ύπολογιστή, άπό τήν ζωή και τις δραστηριότητες του Ίδρύματος άπό τό 1960 έως σήμερα, με τήν παράλληλη έπεξηγήση των εικονιζομένων διαφανειών. Παρουσιάστηκε ή πρώτη χειρόγραφη ίδρυτική πράξη του Μητροπολίτου Ίσιδώρου τήν 1.8.1960, φωτογραφίες άπό τό παλαιό Γηροκομείο που βρισκόταν κάτω άπό τόν Ί. Ναό τής Άγίας Παρασκευής (1960-1978), τις οίκοδομικές έργασίες άνέγερσης τό νέου Γηροκομείου στό Λακκί (1975-1978) καθώς και πολλές φωτογραφίες άπό τήν πορεία του στήν πάροδο αυτών των πενήντα χρόνων.

Στή συνέχεια οι καθηγητές τής Σχολής Βυζαντινης Μουσικής άπέδωσαν ώραιότατα Χριστουγεννιάτικους ύμνους (Τροπάριο κανόνος Χριστουγέννων «Νηγεγές Μάγων λεγόντων...», έψαλε ό Διευθυντής του Παραρτήματος Λέρου τής Σχολής Βυζαντινης Μουσικής κ. Έλευθέριος Χατζηλάρης, Κάθισμα έορτής Χριστουγέννων «Δεύτε ίδωμεν πισοί...», έψαλε ό καθηγητής τής Σχολής κ. Άναστάσιος Χατζηλάρης, Καταβασίες Χριστουγέννων

«Μεγάλυνον ψυχή μου...», έψαλε ό καθηγητής τής Σχολής π. Δαμασκηνός Παλαπουγιούκ, Τροπάριο κανόνος Χριστουγέννων «Δόξα έν ύψιστοις Θεώ...», έψαλε ή καθηγήτρια τής Σχολής κ. Δωροθέα Κυπριωτάκη και Τροπάριο των άϊνων «Εύφραίνεσθε δίκαιοι...», έψαλε ό π. Σέργιος Γουρλās.

Μετά τήν άπόδοση των ύμνων χαιρετισμό άπηύθυνε ό Διευθυντής τής Σχολής Βυζαντινης Μουσικής κ. Γεώργιος Χατζηθεοδώρου, ό όποιος ταξίδευσε άπό τήν Κάλυμνο προκειμένου να παρευρεθει στήν εκδήλωση, και όμιλησε για τήν άλματώδη εξέλιξη τής Σχολής βυζαντινης μουσικής, ιδίως στή Λέρο, πράγμα τό όποιο πρέπει να μās χαροποιεί ιδιαίτερα, χάριν στις πρωτοβουλίες του Μητροπολίτου κ. Παϊσίου, ό όποιος φρόντισε να έγκυροποιήσει τήν Σχολή με ΦΕΚ του Ύπουργείου Πολιτισμού.

Κατόπιν όμιλησε ό νεοεκλεγείς Δήμαρχος Λέρου κ. Μιχ. Κόλιας, ό όποιος συνεχάρη τούς διοργανωτές για τήν ώραιότατη αυτή εκδήλωση, και άπευθυνόμενος στον Μητροπολίτη έιπε ότι ό Δήμος τής Λέρου θά είναι με κάθε τρόπο άρωγός και συνοδοιπόρος στήν δύσκολη αυτή προσπάθεια που καταβάλει ή τοπική μας Έκκλησία για τήν λειτουργία αυτού του μοναδικού Ίδρύματος στα Βόρεια Δωδεκάνησα.

Στή συνέχεια ή χορωδία καί οί μουσικοί τής Σχολής Μουσικής κ. Έλευθερίου Χατζηλάρη απέδωσαν παραδοσιακά τραγούδια καί κάλαντα (Μπρατσέρα – Κάλαντα Δωδεκανήσου, Άπόψιν τά μεσάνυχτα – Κάλαντα Καππαδοκίας, Τσάμπασιν – Κάλαντα Πόντου, Μοναχογιός ό Κωσταντής – Κάλαντα Κοτυώρων Πόντου).

Τέλος, μέ σύντομη όμιλία του Μητροπολίτου μας κ. Παΐσιου ολοκληρώθηκε ή εκδήλωση.

Ό Μητροπολίτης στόν λόγο του συνεχάρη όλους όσους προσπάθησαν καί εργάστηκαν γιά τήν ύλοποίηση αύτης τής εκδήλωσης, ιδιαίτερα τά μέλη τών χορωδιών, τούς καθηγητές καί μουσικούς, τόν διευθυντή του Ίδρυματος άρχιμ. Στέφανο Κατέ γιά τήν ώραιότατη όμιλία του, καί τόν διευθυνή τής σχολής βυζαντινής μουσικής παραρτήματος Λέρου κ. Έλευθέριο Χατζηλάρη γιά τήν ώραία άπόδοση τών ύμνων καί τά παραδοσιακά κάλαντα.

Άναφέρθηκε στό έργο πού επιτέλεσε καί συνεχίζει καί σήμερα νά επιτελεί τό Ίδρυμα, έκανε ιδιαίτερη μνεία στόν άείμνηστο καί ιδρυτή Μητροπολίτη Ίσίδωρο, καί ύπογράμμισε τούς κόπους καί τίς θυσίες του προκειμένου οί γέροντες καί οί γερόντισσες νά βρίσκουν κάτω άπό τή στέγη του Ίδρυματος φιλοξενία καί θαλπωρή.

Έτόνισε ιδιαίτερος τήν προσφορά τών ύπαλλήλων του Ίδρυματος πού προσφέρουν τίς ύπηρεσίες τους στους γέροντες, αναφέρθηκε στήν προσφορά τών όπου γής Λερίων, του Συλλόγου τών Άπανταχοϋ Λερίων καί τών κατά καιρούς Συμβουλίων,

καθώς καί στήν γενναιόδωρη προσφορά του Άγγελίου Ίδρυματος μέσω του προέδρου κ. Δημητρίου Καρανικόλα, καθώς καί τών αδελφών Έμμανουήλ καί Ευάγγελο Άσβεστά, καί όλων εκείνων έπωνύμων καί άνωνύμων, οί όποιοι έρχονται άρωγοί κατά καιρούς στό ευάγές Ίδρυμα καί έτόνισε ότι οί περιστάσεις καλοϋν νά ύπάρχει προσφορά γιά τήν συνέχιση τών δραματισμών του ίδρυτου του Ίδρυματος άείμνηστου κυρου Ίσίδωρου.

Τέλος δέ ειπε ότι τόσο ό προκάτοχος του Νεκτάριος, όσο καί ό ίδιος προσπάθησαν νά προσθέσουν ένα λιθαράκι στό μεγάλο οικοδόμημα πού άφησε γιά τήν Λέρο ό άείμνηστος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου καί Άστυπάλαιας Ίσίδωρος Άηδονόπουλος.

Συγκινήθηκε ό Μητροπολίτης μέ τήν παρουσία του λεριακού λαου καί άπηύθυνε σέ όλους έόρτιες ευχές καί στόν νεοεκλεγέντα Δήμαρχο κ. Μιχ. Κόλια νά είναι σιδεροκέφαλος καί ή συνεργασία τής Μητροπόλεως μετά του Δήμου θά είναι εκείνη οϋτως ώστε ή Λέρος νά είναι πρωτοπόρα στό νέο γίνεσθαι του «Καλλικράτη».

Τέλος δέ στους παρουσιαστές τής εκδήλωσης Γεώργιο Χρυσούλη Γραμματέα τής Ί. Μητροπόλεως, Άννα Έλένη καί Γιάννη Χρυσούλη, τούς ευχαρίστησε γιά τήν άψογη παρουσίαση τής εκδήλωσης.

Επιμέλεια: Γεώργιος Ί. Χρυσούλης,
Γραμματέας Ίεράς Μητροπόλεως
Φωτογραφίες: Πόπη Φυλακούρη

«ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΦΟΥΤΤΑΡΙΟΥ»

ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΦΟΥΤΤΑΡΑΔΕΣ ΤΗΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Μαζί με τις έορτιες ευχές του για Χρόνια Πολλά και εύλογημένο τό νέο έτος 2011, ό Μητροπολίτης Προικοννήσου Ίωσήφ μᾶς έστειλε τό παρακάτω ποίημα αφιερωμένο στους σφουγγαράδες τής Καλύμνου:

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΦΟΥΤΤΑΡΙΟΥ

Στήν Κάλυμνο, στή Σύμη και στήν Κούταλη,
τά σφουγγαρονήσια τής Πονεμένης Ρωμιοσύνης.
Πές μου, σφουγγάρι, τά μυστικά σου!
Έξαγορέψου και μολόγησέ τα όλα!
Μίλησε για τά ξέφρενα άπελπισμένα γλέντια,
πριν άπ' τήν αναχώρηση τών σφουγγαράδικων.
Πές μου για τόν άγιασμό τών καϊκιών,
για τά δάκρυα πού πασκίζουνε νά κρύψουν οί παπάδες,
για τις καμπάνες πού ταρακουνοΰνε τά νησιά με βροντερό παράπονο.
Μίλα μου για τά παλληκάρια πού κάνουν τό σταυρό τους
και κινούν σαν μελλοθάνατοι.
Πές μου για τά ταξίδια τά άλαργινά
τών στεναγμών και τής πικρής έλπίδας
στή Μπαρμπαριά, στο Τούνεζι και στο Άλγέρι.
Πές μου για τις Καλύμνιες μάννες,
τις Κουταλιανές συζύγους
τις Συμιακές άρραβωνιαστικές τών σφουγγαράδων,
για τήν άγκούσα, τά τρομαγμένα όνειρα,
τους φόβους και τά μοιρολόγια τους

ὅσο κρατοῦσε τὸ φριχτὸ ταξίδι.

Πές μου, περίεργο ζώοφυτο,
γιὰ τὴν ἀνασομηχανή, τὸ σκάφανδρο καὶ τὸ σκαντάλι.

Πές μου γιὰ τὴ φριχτὴ φωνή
-τὴν ἄκουσες τόσες φορές!-

τοῦ καπετάνιου: -Ἡ σφουγγάρι, ἢ τομάρι!

Μίλα μὲ τὴν κοιλεντερώδη σου λαλιά

γιὰ τὴν κρύα βουτιά τῶν παλληκαριῶν,

γιὰ τὴν ἀπαίσια μοναξιά τους στὸ βυθό,

τὴν ἀγωνία τους νὰ σὲ ἀνακαλύψουν στὸ σκοτεινὸ βιότοπό σου.

Πές μου γιὰ τοὺς καβγάδες καὶ τ' ἀλληλομαχαιρώματα

γιὰ τὸ χατήρι σου στοὺς ὑδατόστρωτους τάφους.

Μίλα γιὰ τὴ διατεταγμένη λήθη ὅσων καθυστεροῦσαν νὰ σὲ βροῦν,

καὶ γιὰ τὸ τρέμουλο τὸ παραπονεμένο τῆς καρδιάς τους.

Πές μου τί ξέρεις γιὰ τὴν ἀποφώλια «νόσο τῶν δυτῶν»,

γιὰ τὰ ἀπελπισμένα δάκρυά τους.

Πές μου γι' αὐτοὺς ποὺ βγήκαν στὸν ἀφρὸ παράλυτοι, νεκροζῶοι,

μ' ὅλα τὰ ὄνειρα σβησμένα.

Πές μου γιὰ ὅσους τοὺς κατάπιαν τὰ θερόψαρα

καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ βρῆκαν τάφο πρόχειρο

τὶς ἀμμουδιές τῆς Μπαρμπαριάς.

Πές μου γιὰ τὴ σημαία τὴ μετζάστα στὸ κατάρτι τοῦ γυρισμοῦ,

τὶς πένθιμες καμπάνες ποὺ τὴν ὑποδέχονταν,

τὰ οὐρλιαχτὰ καὶ τὰ μαλλιοτραβήγματα τῶν γυναικῶν,

τὰ κλάμματα καὶ τὰ τσιρίγματα τῶν ὀρφανῶν

καὶ τὶς κατάρες γιὰ τὸν λιθοκάρδιο караβοκύρη.

Μίλα μου γιὰ τὰ πάνδημα μνημόσυνα

τῶν ψυχόβγαλτων στεναγμῶν,

ποὺ δὲν ἀφήνουν πράσινο φύλλο

νὰ στολίση τὴν Κάλυμνο.

Ἔλα ἐδῶ, κοπάδικο, ἔλα, τσιμούχα, ἔλα, ματαπαῖ,

ἔλα, μελάθη, ἔλα καὶ ἐσὺ ψαθούρι, καὶ μιλήστε μου ἀνοιχτά!

Πέστε τα μου ὅλα ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Νικόλα!

Δὲν ἀντέχω νὰ σᾶς νιώθω στὸ λουτρό νὰ μὲ χαϊδεύετε ἀνέμελα,

ὡσὰν νὰ μὴ συμβαίνει τίποτε!

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΟΥ ΙΩΣΗΦ

Πειραιεύς, 28-12-2010

Ἀγιολόγιο

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ)

Ο Μέγας Ἀντώνιος γεννήθηκε περί τό 251 μ.Χ. στήν πόλη Κομά της Ἄνω Αἰγύπτου, κοντά στή Μέμφιδα, ἀπό γονεῖς εὐλαβεῖς καί εὐποροῦς. Ἐζήσε στά χρόνια τῶν αὐτοκρατόρων Διοκλητιανοῦ (284-305 μ.Χ.) καί Μαξιμιανοῦ (285-305 μ.Χ.) μέχρι καί τήν ἐποχή τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου καί τῶν παιδιῶν του. Ἀπό τήν παιδική του ἡλικία ἦταν ὀλιγαρκής καί αὐτάρκης. Σέ νεαρή ἡλικία, περίπου 20 ἐτῶν, ἔχασε τούς γονεῖς του. Ἐξί μῆνες μετά τήν κοίμηση τῶν γονέων του, ἄκουσε στήν ἐκκλησία τήν Εὐαγγελική περικοπή τοῦ πλουσίου νεανίσκου, στήν ὁποία ἀναφέρεται, ὅτι ὁ Χριστός εἶπε στόν πλούσιο νέο: «πώλησον τά ὑπάρχοντά σου καί δός πτωχοῖς».

Τόση μεγάλη ἐντύπωση προξένησε ἡ Εὐαγγελική αὐτή προτροπή στήν ψυχή τοῦ Ἀντωνίου, ὥστε ἀμέσως μοίρασε τά ὑπάρχοντά του στούς φτωχοῦς, ἀφοῦ φύλαξε τά ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιά τήν συντήρηση αὐτοῦ καί τῆς μικρῆς του ἀδελφῆς, τήν ὁποία φρόντισε νά παραδώσει σέ νέες πού εἶχαν ἀφιερωθεῖ στή χριστιανική ἀρετή, βέβαιος ὅτι κοντά τους θά εἶναι πάντα ἀσφαλής. Ἀπό τότε ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ἄρχισε νά ζεῖ ἀσκητικό βίο, ἐργαζόμενος ἀδιάκοπα καί ὑποβαλλόμενος σέ αὐστηρή νηστεία, γιά νά κατανικήσει τούς πειρασμούς τῆς σάρκας, ἀγρυπνώντας ὀλόκληρη τή νύχτα καί τρώγοντας ἐλάχιστα. Στή συνέχεια ἀπῆλθε σέ τόπο ἔρημο καί μακρινό ὅπου ἡ τροφή του ἦταν ἐλάχιστη. Ἐκεῖ ὑπερνίκησε, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, νέους πειρασμούς. Ἀργότερα πῆγε κοντά στά ἐρείπια ἐνός φρουρίου καί κατοίκησε σέ σπήλαιο χωρίς νά τόν βλέπει κανένας καί χωρίς νά δέχεται κανέναν παρά μόνο ἕναν γνωστό του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔφερεν κάθε ἕξι μῆνες ψωμί

γιά ὀλόκληρο τό ἐξάμηνο. Νύχτα καί ἡμέρα ἔκανε ἀσκητικούς ἀγῶνες μέ τούς ὁποίους νέκρωσε τά σκιρτήματα τῶν παθῶν, ἔφθασε στό βαθμό τῆς ἀπάθειας, ὑπερβαίνοντας τά ὅρια τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Μετά ἀπό εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια ἀσκήσεως καί ἀφοῦ ἔφθασε σέ ὕψη πνευματικῆς τελειώσεως, ἐμφανίσθηκε στόν κόσμο καί τότε ἄρχισαν νά συρρέουν περί αὐτόν πολλοί πού τόν θαύμαζαν ὡς ἀσκητή καί θαυματουργό. Μαρτυρεῖται ὅτι, ἐνῶ ὁ Ἅγιος βρισκόταν ἀκόμα στή ζωή, ἔβλεπε τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού ἐξέρχονταν ἀπό τό σῶμα τους, καθώς καί τούς δαίμονες πού τίς ὀδηγοῦσαν. Τό γεγονός αὐτό εἶναι πολύ θαυμαστό, ἀφοῦ μιά τέτοια δυνατότητα εἶναι γνώρισμα μόνο νοερῆς καί ἀσώματης φύσεως. Τό ἔτος 311 μ.Χ., κατά τόν διωγμό τοῦ αὐτοκράτορα Μαξιμίνου (307-313 μ.Χ.), κατῆλθε στήν Ἀλεξάνδρεια, γιά νά ἐνθαρρύνει καί νά βοηθήσει τούς πιστούς, τούς Ὀμολογητές καί τούς Μάρτυρες. Ὄταν ἔπαυσε ὁ διωγμός, ὁ Ὅσιος ἐπανῆλθε στήν ἔρημο, ἀλλά ἐπειδή αἰσθανόταν ἐνοχλημένος ἀπό τήν παρουσία πολλῶν, πού πῆγαιναν γιά νά τόν συναντήσουν, ἔφυγε ἀπό ἐκεῖ καί ἦλθε σέ τόπο ἔρημο, ὁ ὁποῖος βρισκόταν σέ ψηλό βουνό, κοντά στήν Ἐρυθρά Θάλασσα. Καί ἐκεῖ ὁμως προσέρχονταν πολλοί γιά νά λάβουν τήν εὐλογία του, νά διδαχθοῦν καί νά θεραπευθοῦν. Θεράπευσε δέ τούς ἀσθενεῖς «οὐ προστάζων, ἀλλά εὐχόμενος καί τόν Χριστόν ὀνομάζων».

Οἱ ἐνάρετες πράξεις του ἐγίναν γνωστές καί ἔφεραν πλῆθος μιμητῶν, ὥστε ἡ ἔρημος μεταμορφώθηκε σέ «πόλη». Σ' αὐτήν τήν «πόλη» ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἦταν ὁ νομοθέτης καί ἰδρυτής τοῦ μονα-

→ Συνέχεια στή σελ. 15

Γράφει ο Άρχ. Στέφανος Κατές

ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Η ΑΙΡΕΣΗ: «ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΜΩ) – ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Ἡ κίνηση αὐτή δημιουργήθηκε τὸ 1968/69 στὴν Καλιφόρνια ἀπὸ τὸν David Berg, αὐτονομαζόμενο Μωυσῆ, Δαυίδ, Μῶ ἢ καὶ «πατέρα Δαυίδ». Γεννήθηκε τὸ 1919. Γράφει ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτό του «πολλοὶ προφῆτες τοῦ Θεοῦ προφήτευσαν γιὰ μένα», «ἤδη ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς μάνας μου ἤμουν πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ πρόδρομος».

Τὸ 1952 ἔλαβε τὴν «κλήση τοῦ Ἰεζεκιήλ», τὸ 1962 τὸ «μῆνυμα τοῦ Ἰερεμία», τὸ 1965 τὴν προφητεία γιὰ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὅλα αὐτὰ «βεβαιώθηκαν» μὲ ὁράματα τῆς μητέρας του, πού λογίζεται προφήτης. Ὅμως τὸ 1968 ἡ μητέρα του πέθανε καὶ μετὰ δυὸ ἔτη ἔλαβε ὁ ἴδιος νέα προφητεία γιὰ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ νέος «προφήτης» ἀπέρριψε τὴν Ἐκκλησία. Τὸ 1944 νυμφεύθηκε τὴν Jane Muller, τὴν ὁποία ἐγκατέλειψε στὴ δεκαετία τοῦ 1970 γιὰ τὸ χατίρι νεαρᾶς μὲ τὸ ὄνομα «Μαρία». Ἀπὸ τὴν πρώτη γυναίκα ἀπέκτησε 4 παιδιά, πού ἀναφέρονται στὰ «γράμματα» πρὸς τὰ «Παιδιά τοῦ Θεοῦ». Προφήτευσε ὅτι ἡ Καλιφόρνια θὰ βυθιστεῖ στὴ θάλασσα καὶ ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς ὀπαδοὺς του νὰ ἐγκαταλείψουν αὐτὴ τὴν περιοχὴ. Μετέβησαν στὸ Μόντρεαλ καὶ ὀργανώθηκαν σὲ θρησκευτικὴ κοινότητα (1969), μὲ τὸ ὄνομα Children of God (Παιδιά τοῦ Θεοῦ).

Ἀργότερα ἡ μία ἀπὸ τίς δυὸ κόρες του ἐγκατέλειψε τὴν κίνηση διότι δέν δεχόταν νὰ ἔχει σεξουαλικές σχέσεις μὲ τὸν πατέρα της· ἐπίσης ἀποκάλυψε ὅτι ἡ μικρότερη ἀδερφή της διατηροῦσε ἐρωτικὴ σχέση μαζί του, θεωρώντας ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὑπηρετεῖ τὸ Θεὸ καὶ τὸν «Προφήτη» του.

Ἡ κίνηση εἶναι δομημένη ἱεραρχικὰ καὶ ὑπευθύνους διαφόρων βαθμῶν, συγκροτημέ-

νη σὲ «ἀποικίες» σὲ διάφορα μέρη τῶν ΗΠΑ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ στὴν κορυφὴ τῆς ἱεραρχίας βρίσκεται ὁ «Προφήτης – Βασιλέας Μῶ». Σὲ ἔκθεση τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέα (1974) ἐπισημάνθηκαν βιασμοί, παραπλάνηση καὶ ἀπόλυτη ἐξάρτηση τῶν θυμάτων. Ὁ «Μῶ» ἐκπαιδεύει νεαρὰ κορίτσια πῶς νὰ ἀσκοῦν τὴν πορνεία χάρι τῆς ὀργάνωσης καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ προσηλυτίζονται νέα μέλη, θεωρώντας ὅτι μὲ τὴν ἀπόλυτη ὑπακοή στό θῆλημα τῆς ὀργάνωσης ὑπακούουν στό θῆλημα τοῦ Θεοῦ. Ἔχουν ἐπίσης καταγγελεῖ πολλές περιπτώσεις κακοποίησης παιδιῶν μέσα στὰ κοινόβια τῆς αἵρεσης.

Ὅλη ἡ διδασκαλία τῆς αἵρεσης εἶναι συγκεντρωμένη στὰ «Γράμματα τοῦ Μῶ», τὰ ὁποία εἶναι διαφορετικὰ σὲ κάθε βαθμὸ μύησης, καὶ τὰ ὁποία ἀναφέρονται σὲ ἐδάφια τῆς Ἁγίας Γραφῆς καθὼς ἐπίσης καὶ στὰ «παραμύθια τοῦ Μῶ». Ὅπως π.χ. «ἡ θαυματουργικὴ λάμπα τοῦ Ἄλαντίν» σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Μῶ ἔλαβε Θεῖα ἀποκάλυψη γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία τοῦ Καντάφι. Ὅσα ἀναφέρονται στὰ «Γράμματα τοῦ Μῶ» ἔχουν ἀπόλυτη ἰσχὺ καὶ ὁποῖος ἀντιδρᾷ θεωρεῖται ἀντάρτης καὶ ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ὀργάνωση, τὰ δὲ ὑπόλοιπα μέλη ἀπαγορεύεται νὰ ἐπικοινωνοῦν μαζί του ἀλλιῶς ἀποκόπτονται κι ἐκεῖνοι, ἔτσι προωθείται ὁ ἀπόλυτος ἔλεγχος καὶ ὑποταγὴ τῶν μελῶν στὴν ὀργάνωση καὶ διὰ τοῦ πειθαναγκασμοῦ ἡ ἀπώλεια τοῦ πολυτίμου δημιουργικοῦ στοιχείου τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖο σέβεται ἀπόλυτα ὁ Θεός, δηλαδή τῆς ἐλευθερίας του.

Κάθε μέλος ὀφείλει νὰ ἀφιερώνει καθημερινὰ 3-5 ὥρες στὴ διανομὴ τῶν «Γραμμάτων τοῦ Μῶ» καὶ συγκεντρώνει συγκεκριμέ-

νο χρηματικό ποσό. Επίσης κάθε νέο μέλος οφείλει να αφιερώνει στην οργάνωση την περιουσία του. Στρέφονται δέ ενάντια στο Χριστιανισμό λέγοντας ότι όσοι ανήκουν σε αυτόν είναι «στενόμυαλοι» και έκπέμπουν «Δυσωδία θρησκευτικής άποσύνθεσης».

Μιά πρώην οπαδός της αίρεσης, η Σελέστε Τζόουνς γεννήθηκε, μεγάλωσε και κακοποιήθηκε κατ' εξακολούθηση στη διαβόητη θρησκευτική σέκτα. Μεγάλωσε περιπλανώμενη με τον πατέρα της (ή μητέρα της με τη μικρή της αδερφή είχαν εν τω μεταξύ αποκοπεί από την οργάνωση) και με άλλα μέλη της αίρεσης σε διάφορα μέρη του κόσμου, από την Ελλάδα ως τις Φιλιππίνες και από την Ιαπωνία ως την Ταϊλάνδη. Όλοι στην ομάδα άλλαζαν διαρκώς ονόματα ώστε να μην μπαίνουν στο στόχαστρο των τοπικών αρχών. Στο βιβλίο της «Ποτέ χωρίς την αδελφή μου» περιγράφει μαζί με τις αδερφές της, τις εμπειρίες και τα όσα άπιστευτα έζησαν μέσα στα κοινόβια της οργάνωσης. «Αγαπούσα και τον θεό και τον παππού (Μώ) και ήθελα να κάνω τά πάντα για να μέ αγαπούν κι εκείνοι» λέει η Σελέστ που αναγνωρίζει τώρα πόσο άρρωστη ήταν η ζωή που ζούσε...

→ Συνέχεια από την σελ. 13

χικού βίου. Στην έρημο γνώρισαν τον Άγιο Αντώνιο, ο Μέγας Βασίλειος και ο Μέγας Αθανάσιος. Ο Μέγας Αθανάσιος μάλιστα, έγραψε τον βίο του.

Η φήμη του Όσιου Αντωνίου έφθασε μέχρι τους βασιλείς, τόσο ώστε ο Μέγας Κωνσταντίνος και οι υιοί του, Κωνσταντίνος και Κώνστας, έγραφαν σε αυτόν, σαν να ήταν πατέρας τους και τον παρακαλούσαν να τους απαντήσει. Κατά την διάρκεια του ασκητικού του βίου ποτέ δεν άλλαξε ένδυμα και ποτέ δεν ένιψε τό σώμα ή τά πόδια του με νερό. Ο Όσιος, αν και αγράμματος στην ανθρώπινη σοφία, ήταν σοφός κατά Θεόν. Δίδασκε στους μαθητές του να μην θεωρούν τίποτε ανώτερο από την αγάπη του Χριστού και να μη νομίζουν ότι, επειδή απέχουν από τά κοσμικά αγαθά, στερούνται κάτι αξιόλογο. Δεν πρέπει, έλεγε, να λησμονάμε ότι ο ανθρώπινος βίος είναι πρό-

Η οργάνωση μετονομάστηκε διαδοχικά σε «Οικογένεια της Αγάπης», «ή Οικογένεια», ενώ σήμερα είναι γνωστή σαν «ή Διεθνής Οικογένεια». Ο Ντέιβιντ Μπεργκ (ΜΩ) πέθανε τόν Οκτώβριο του 1994 και οι προφητείες του φυσικά δεν εκπληρώθηκαν ποτέ. Μετά τό θάνατό του, χρέη αρχηγού ανέλαβε ή σύντροφός του Κάρεν Ζέρμπι. Αυτόαποκαλείται «Μαμά Μαρία» και ζει κρυμμένη στις διάφορες κοινότητες της οργάνωσης. Ωστόσο ή «Διεθνής Οικογένεια», ή όποια αυτοπροσδιορίζεται ως φιλανθρωπική οργάνωση, έχει –σύμφωνα με τό BBC– χιλιάδες μέλη σε όλόκληρο τόν κόσμο.

Η παραπάνω ομάδα αποτελεί ένα κραυγαλέο, όχι όμως και μοναδικό φαινόμενο, από τά όσα συχνά πραγματοποιούνται σε πολλές από τις οργανώσεις αυτές. Η αίρεση είναι έντελως άσυμβίβαστη με την Χριστιανική πίστη και Ζωή. Οι οπαδοί αποκόπτονται τελείως από τό περιβάλλον τους, αλλάζουν όνομα και καταλήγουν σε άπόλυτη εξάρτηση από την οργάνωση. Η κίνηση αυτή αποτελεί άπειλή για την προσωπικότητα των θυμάτων της και καπηλεύεται τό όνομα του Θεού για ιδιοτελείς σκοπούς.

σκαιρος, συγκρινόμενος προς τό μέλλοντα αιώνα. Για αυτό δεν πρέπει να κοπιάζουμε για την άποκτηση πρόσκαιρων αγαθών, τά όποια δεν μπορούμε να πάρουμε μαζί μας, αλλά για την άποκτηση αιώνιων αγαθών, δηλαδή της φρονήσεως, της δικαιοσύνης, της σωφροσύνης, της ανδρείας, της συνέσεως, της αγάπης. Ο Μέγας Αντώνιος, άφου έζησε εκατόν πέντε έτη, κοιμήθηκε τό 356 μ.Χ. Αν και, όπως λέγει ο Μέγας Αθανάσιος, μία από τις τελευταίες επιθυμίες του Όσιου Αντωνίου ήταν να μείνει κρυφός ο τόπος της ταφής του, οι μοναχοί που μόναζαν κοντά του, έλεγαν ότι κατείχαν τό ίερό λείψανό του, τό όποιο επί Ίουστινιανού (561 μ.Χ.), κατατέθηκε στην Έκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Άλεξάνδρεια και από εκεί άργότερα, τό 635 μ.Χ., μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη.

ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Ίσίδωρειο Γηροκομείο εύχαριστεί τούς κάτωθι συμπατριώτες μας, οι όποιοι είτε με τήν προσφορά χρηματικού ποσού, είτε με τήν προσφορά αγαθών συνέβαλαν στους σκοπούς του Ίδρύματος. Παπαφώτη Νομική, Σούλου Κατίνα, Σκόρδου Αικ., Καζηλιέρης Νικ., Κασδοβασίλη Ξένη, Κουμπάρου Χρ., Χαζηλιάς Ευστ., Γιαννουκά Μαρία, Βελή Αικ., Καρπαθάκη Μαρία, Harry George, Ξενοδοχείο Crithoni's Paradise, Φιλιππίδη Νίτσα, Κόλιας Μιχ., Άρτοποιείο Διαμαντάρα, Super Market Κουτούζου Άλ., Μαυρουδή Βασ., Δρακός Ανδρέας, Ζαχαροπλαστείο Ρεπαπή, Ζαχαροπλαστείο Καρανικόλα, Ζαχαροπλαστείο «Θεϊκόν», Λεούση Σταυρούλα, Καρπαθάκης Άπ., Όπωρωπωλείο «Τά Κοράκια», Super Market «ΑΡΙΣΤΟΝ», Γρίμπιλου Νίκη, Καρανικόλα Καίτη, Γιαννουκά Πελαγία.

- **Πιά Φιλόπτωχο Καλύμνου:** 100 ευρώ από τόν νικητή τών Θεοφανείων Ραφαήλ Πετρίδη.

- **Πιά Τράπεζα Αγάπης:** - Μαρία Κλειδομήτη 100, Αικ. Κουρούνη 100, Μαθητές 4ου Δημοτικού Σχ. 85, Βασίλειος Μαχιάς 140, Μαρία Κάννη 30, Βασίλειος Περγλέγκας 20, Αικ. Μπιλλήρη 10, Γεώργιος καί Αναστασία Ζουμή 1000, Μαθητές της Δ' Τάξης τού 2ου Δημ. Σχολείου Χώρας 100, Ξανθίππη Άτσά 50, ΙΜΝ Σωτήρος Καλύμνου 100, Ανώνυμος 50, Νίκη Γαλανομάτη 20, Φωτεινή Γαλανομάτη 20, Μάμας Κυπραίος 100, Νίκ. Ζαΐρης άρεοπαγίτης 100, Μαθητές της Β' 3 Τάξεως τού Γυμνασίου Χώρας 160, Σωτήρης Τρικοίλης 50, Αικ. Τακτικού 50, Μουσελλής Έμμ. 50, Ειρήνη Έγγλέζου 50, Άλέξανδρος Μαμουζέλος 50, Έλένη Τσουφά-Γιαμαίου 30, Άρτεμις Λιά 60, Γεώργιος Χατζηγιάννου ιεροψάλτης 100, Μαρία Ζερβού 50 εις μνήμην Εύδοκίας Ζερβού, Αικ. Κουτούζη 50, Μαρία Κάννη 30, Σωματείο Καλυμνίων Όχαιο Άμερικής « Ό Πρόδρομος» 500 \$, Πολυξένη Καλαϊτζη 20, από κηδεία Άντωνίου Κρητικού 1270 ευρώ αντί στεφάνων, Σύλλογος Δασκάλων καί Νηπιαγωγών Καλύμνου 300 εις μνήμην Άντωνίου Κρητικού, πρεσβυτέρα Άντωνίου Μακρυλλού 50, Χρήστος Μαραγκός 500.

- **Άπό Ιεροπραξίες Μητροπολίτου γιά τράπεζα Αγάπης:** 250.

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιά τρίτη χρονιά λειτουργεί στήν Κάλυμνο ή **Σχολή Βυζαντινής Μουσικής** τής μητροπόλεώς μας, άναγνωρισμένη άπό τό Ύπουργείο Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής τής Σχολής είναι ό **Άρχων Μαΐστωρ** τού Οίκου-μενικού Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ" Θεοδώρου** καί διδάσκουν άφιλοκερδώς καθηγητές μουσικής καί ιεροψάλτες τού νησιού μας. Σκοπός τής Σχολής είναι ή διάδοση τής πατροπαράδοτης έκκλησιαστικής μουσικής στή σύγχρονη κοινωνία καί ή ανάδειξη ιεροψαλτών, ικανών νά πληρώσουν τά ανάλογια τών ιερών ναών τής μητροπόλεώς μας. Η φοίτηση είναι έντελώς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ τήν βοήθεια τού Θεού, τήν έπιστασία τού μητροπολίτου μας καί τήν συγκινητική προσφορά τών έθελοντριών γυναικών καί τών δωρητών, συνεχίζεται γιά τέταρτη χρονιά τό έργο **τής Τράπεζας Αγάπης**, μέσα άπό τό όποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι άπό 120 άδελφοί μας, πού έχουν ανάγκη.

779/002101-089440
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ

Θερμή παράκληση νά ενημερώνεται ή Μητρόπολη γιά τήν τυχόν κατάθεση στον Λογαριασμό γιά τήν σχετική άπόδειξη.